

З позицій підприємства механізм управління інноваційною діяльністю завжди конкретний, оскільки спрямований на досягнення конкретних інноваційних цілей шляхом впливу на конкретні чинники, які забезпечують досягнення намічених цілей, і цей вплив здійснюється за допомогою використання конкретних ресурсів. Основними цілями інноваційного менеджменту слід уважати забезпечення довгострокового функціонування інноваційного процесу на основі ефективної організації всіх його складових елементів і систем, а також створення конкурентоспроможної інноваційної продукції, технологій найбільш ефективним і оптимальним шляхом.

Отже, інновації у нашому житті стали просто необхідними. Розвиток рухається вперед, світ не стоїть на місці і цим процесом потрібно керувати, адже як говорив Анрі Файоль: «Керувати – значить прогнозувати і планувати, організовувати, керувати командою, координувати і контролювати». Апаратом управління інноваціями є інноваційний менеджмент, головна мета якого – забезпечити ефективне і погоджене функціонування як зовнішніх, так і внутрішніх елементів інноваційного підприємства. Злагожене й ефективне управління інноваціями приведе до гармонії на підприємстві, його розквіту та піднесенню. Таким чином, інновації необхідні для будь-якого підприємства, особливо в сучасних умовах господарювання, бо де не відбувається прогрес, там настає процес регресу.

Список використаних джерел:

1. Балабанов И.Т. Инновационный менеджмент: учебное пособие для вузов / И.Т. Балабанов. – СПб.: Питер, 2006. – 397 с.
2. Микитюк П.П. Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник. – Тернопіль: Економічна думка, 2006. – 295 с.

УДК 330.341.1

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач
Ю.І. Плишевська, В.І. Овчаренко, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВАМИ УКРАЇНИ

Досвід більшості країн світу доводить, що активна інноваційна діяльність визначає темпи економічного розвитку, структуру сучасного виробництва, життєвий рівень в країні та найголовніше – визначає напрямок подальшого економічного розвитку країни. Багато експертів в Україні вважають, що головною причиною гальмування інноваційного розвитку в країні є дефіцит фінансових ресурсів. Але при цьому вони майже зовсім не звертають уваги на спад платоспроможного попиту на науково-технічну продукцію з боку держави та підприємницького сектору, погіршення якісних характеристик наукових кадрів і матеріально-технічної бази досліджень, та інші, не менш важливі причини.

Україні останніми роками не вдається домогтися відчутних результатів в експорті інноваційної продукції та створенні сприятливих умов для інноваційної діяльності вітчизняних виробників. На жаль, українська інноваційна сфера також поки не стала по-справжньому привабливою для вітчизняних та іноземних інвесторів. Такий результат значною мірою пов'язаний із обмеженими можливостями держави щодо спрямування фінансових потоків в інноваційний розвиток економіки і недостатньою її увагою до стимулювання міжнародного співробітництва в інноваційній сфері, що відповідає взаємним інтересам українських і закордонних партнерів.

Інноваційний розвиток України повинен базуватися на:

- провадженні цілеспрямованої державної промислової та інвестиційної політики, спрямованої на активізацію нововведень, як пріоритетної складової загальної стратегії соціально-економічного розвитку держави, забезпеченні єдності структурної та інноваційної політики;

- створенні сприятливих інституційних умов для інноваційної діяльності в країні: правового забезпечення інноваційної діяльності підприємств; запровадження дієвого пільгового режиму здійснення інноваційної діяльності; удосконалення механізмів фінансування інноваційної діяльності;

- застосуванні засобів захисту національного ринку, виробництва та капіталу, заохоченні їхнього розвитку, стимулюванні інноваційної спрямованості останнього;

- послідовному збільшенні сукупного попиту, вдосконаленні інфраструктури ринків з метою підвищення частки складних, наукоємних продуктів в особистому та виробничому споживанні;

- створенні умов для реалізації вітчизняними підприємствами наступальної стратегії на зовнішніх ринках, підтримки конструктивної конкуренції на внутрішньому ринку, яка заохочуватиме підприємства до інноваційної діяльності;

- диверсифікації організаційних форм функціонування національної економіки, забезпеченні співпраці малих, середніх та великих підприємств, підтримки провідних великих підприємств та об'єднань, які мають змогу реалізувати загальнодержавні інноваційні пріоритети, розвитку науково-виробничої кооперації, венчурного бізнесу, промислово-фінансової інтеграції, в тому числі — на міжнародному рівні;

- забезпеченні тісної інтеграції виробництва, фінансів, науки, освіти з метою сприяння випереджувальному розвитку науково-технологічної сфери.

Отже, інноваційний розвиток в Україні розвивається досить повільними темпами, що пов'язано насамперед з недосконалою державною політикою в даній сфері. Зокрема державі слід збільшити витрати на інноваційну сферу та надавати пільги та субсидії для впровадження інновацій, а також вдосконалити правову сферу захисту прав інтелектуальної власності та патентного захисту інновацій. Модернізація української економіки на засадах інноваційного розвитку має забезпечуватися комплексним застосуванням усіх доступних важелів економічної політики та запобіганням конфлікту між їхніми впливами і вирішенням стратегічних і поточних завдань.

Список використаних джерел:

1. Гаман М.В. Державне регулювання інноваційного розвитку України / М.В. Гаман. – К.: Вид-во НАДУ, 2008. – 386 с.
2. Микитюк П.П. Інноваційна діяльність: навч. посіб. / П.П. Микитюк, Б.Г. Сенів. – К.: Центр навч. літ., 2009. – 320 с.
3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні: Стат. зб. – К.: Держкомстат, 2010. – С. 7–17.

4. Рожко О.Д. Фінансово-кредитні важелі інноваційного розвитку України / О.Д. Рожко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2005. – №10. – С. 50.

УДК 330.341.1

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач
В.С. Рибас, О.І. Дейнеко, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Комплекс послідовних дій, унаслідок яких новація розвивається від ідеї до конкретного продукту і поширюється під час практичного використання слід розглядати як інноваційний процес. Успіх на цьому шляху залежить від управлінського механізму, який об'єднує в єдиний потік витoki наукової ідеї, її розроблення, упровадження результату у виробництво, реалізацію, поширення і споживання. Інноваційний розвиток вносить свої особливості у встановленні цілей і стратегічне бачення напрямку розвитку підприємства, модифікує завдання, що стоять перед управлінським апаратом, тощо. Також інноваційний процес можна розглядати як процес фінансування, розроблення і впровадження нового продукту чи послуги [1], тобто як процес інвестування в інновації. Основою інноваційного процесу є створення, впровадження і поширення нововведень.

Ефективність державної політики саме у сфері управління інноваційними процесами визначає конкурентоспроможність національної економіки. В розвинених країнах майже 90% приросту валового продукту забезпечується за рахунок упровадження нових технологій. При цьому роль держави в даному процесі значно вагоміша, ніж при регулюванні звичайної економічної діяльності. В Україні існує ряд факторів,